Pregaria.cat

Entrada

2025

Per MartaF el dj., 01/01/2026 - 08:00

Cada 31 de desembre ens convida a fer balanç de l'any que deixem enrere. Per a molta gent, és sinònim de festa, un comiat alegre que ens hem acostumat a celebrar sense límits. I enlluernats per la superficialitat d'un món consumista que ens fa adorar les coses per sobre de tot, massa sovint oblidem que ser cristians no és això perquè la nostra fe només és un ritual buit si no sabem viure i conviure com ho feia Jesús, qui no tenia por d'alçar-se contra la injustícia i les falses riqueses. L'últim dia de l'any és una oportunitat per mirar enrere però també cap endavant, cap al futur, amb esperança per defensar la nostra estimada Casa Comuna del pitjor depredadors de tots, que és l'ésser humà.

Sabies que un estudi recent ha detectat microplàstics en ossos humans? Un material tan omnipresent, ara també forma part de la nostra anatomia, amb els riscos que comporta per a la nostra salut. Des d'aquí, preguem amb la humilitat de saber-nos insignificants davant d'un planeta ferit per la barbàrie humana. Els plàstics ens inunden i no volem ser conscients de tots els perills amb què ens amenacen perquè la indústria ens els ofereix i nosaltres els comprem; ignorant, però, que també els respirem i els mengem cada dia. Protegir el medi ambient no és pas cap moda sinó una prioritat perquè l'Església és per al món; i això vol dir estar atents als signes dels temps, un dels quals és la necessitat urgent de salvar la Terra.

Com a propòsit per a l'Any Nou, preguem perquè sapiguem rebel·lar-nos contra el mal en el món, tal com ho feia Jesús. Des de l'ecologia, pregar la realitat és la màxima expressió d'aquesta Església missionera a què estem cridats com a sembradors d'esperança perquè, en paraules de l'estimat Papa Francesc, «La injustícia no és invencible» (Laudato si'). I que el nostre compromís sigui tenir encara més coratge per lluitar per la justícia climàtica, i per no deixar que ni nosaltres ni el nostre trosset de paradís on habitem ens convertim tots plegats en estàtues de plàstic que no tenen cor. Sense cor, no podem estimar; però com podrem sobreviure en una natura que nosaltres mateixos hem condemnat a mort?

Aquest 2026, transforma't i emplena el teu cor de llavors que germinin per tots els camins per on passis perquè hi floreixin la veritat i la vida i les papallones pol·linitzin el món amb tots els teus millors desitjos.

(Imatge: Marta Finazzi)